

satte Ordning, derunder Tinglysning af Udskrift af Overenskomst eller Kendelse og Udbetaling af tilkendt Erstatning samt Bekendtgørelse om Ordningen og Afmærkning af dennes Omraade. Foretager Ejeren eller Brugeren ikke de ham ifølge Overenskomst eller Kendelse paahvilende Foranstaltninger, lader Nævnets Formand det fornødne udføre for hans Regning og kan hertil erholde Forskud af Amtsfonden eller vedkommende kommunale Kasse. Det medgaaede Beløb kan inddrives hos Ejeren eller Brugeren ved Udpantning.

Naar en tinglyst Frednings- eller Færdselsservitut bortfalder eller hæves, paahviler det Fredningsnævnets Formand at foranledige Udslettelse af Tingbogen samt fornøden Bekendtgørelse m. m.

§ 17.

Af Erstatningen udredes Halvdelen af Statskassen, den anden Halvdel betales i København, Frederiksberg, Købstæderne og Flækkerne i de sønderjydske Landsdele af Kommunens Kasse og paa Landet af Amtsfonden — paa Bornholm den for Købstæder og Land fælles Amtsfond. Ligger Ejendommen dels i en By og dels i en Amtsraadskreds eller i flere Amtsraadskredse, træffer Indenrigsministeren Bestemmelse om Fordelingen af den de kommunale Kasser paahvilende Halvdel af Erstatningen.

I Tilfælde, hvor det drejer sig om en Sag, der vil medføre store Udgifter, og hvor Sagen har Betydning for hele Landet eller store Dele deraf, medens den By eller Amtskommune, hvori det paagældende Omraade ligger, ikke har særlig Interesse i Sagen, kan Fredningsnævnet bestemme, at Statskassen skal udrede indtil to Trediedele af Erstatningen.

Naar en efter foranstaaende ikke-bidragspligtig Kommunes Beboere har den overvejende Fordel af en Ordning, kan det paalægges denne Kommune at udrede en passende Del af Erstatningen. Bestemmelse om saadant Bidrag er uden Indflydelse paa Fordelingen af den øvrige Erstatningsudredelse mellem Staten og de øvrige bidragspligtige.

§ 18.

En ved Overenskomst eller Kendelse paalagt Servitut angaaende Fredning eller Færdselsret kan senere efter Andragende fra Ejeren hæves ved en af Fredningsnævnet afsagt Kendelse, saafremt Nævnet enstemmigt skønner, at Almenheden ikke længere har Interesse i at bevare den. Dersom Overfredningsnævnet har afsagt Kendelse i Sagen, kan denne hæves af Overfredningsnævnet.

Reglerne i § 15 finder ogsaa Anvendelse ved saadanne Kendelser, jfr. i øvrigt § 16, 2det Stykke.

b. Overfredningsnævnet.

§ 19.

Enhver af Fredningsnævnet i Henhold til denne Lov afsagt endelig Kendelse eller tagen Beslutning kan indankes for Overfredningsnævnet af Ejeren eller af andre i Ejendommen berettigede, som har givet Møde under Sagen, af et Ministerium, af en i Sagen interesseret Kommunalbestyrelse eller af en Forening eller Institution, der er anerkendt i Henhold til § 6.

Ankefristen er i alle Tilfælde 4 Uger fra Kendelsens Afsigelse eller Beslutningens Tagelse at regne, dog at Fristen, forsaavidt angaar de Personer, for hvilke Fredningsnævnets Kendelser i Henhold til § 15, 1ste Stykke, skal forkyndes, regnes fra Kendelsens Forkyndelse. Statsministeren kan dog undtagelsesvis, naar særlige